

i Selskab med et fremmed Bondefruentimmer af stor og kraftig Legemsbygning og med et Hovedklæde, der ikke lignede de stive, hætteformede, som sædvanlig blev baaret af Kvinderne paa denne Egn, men var bundet i Nakken med en stor, løs Knude.

Allerede paa Afstand forbavsedes Emanuel over, at den Fremmede sad med Hansines Haand i sit Skød; og da han kom nærmere, saa' han, at de bægge søgte at skjule en stærk Sindsbevægelse, og at den Ukendte havde røde Øjne, som om hun havde grædt.

Idet han naaede hen til dem, rejste hun sin storslaaede Skikkelse og rakte ham Haanden med et bredt „Goddav“, og samtidig blev hun saa kogende rød i Hovedet, at en Samling Fregner paa Næseryggen og under de lyse Øjne kom til at skinne ganske hvide.

Først i dette Øjeblik genkendte Emanuel Hansines Ungdomsveninde, den rødhaarede Ane, der havde lidt den besynderlige Skæbne at blive gift med en saakaldt „Skalling“.

Skallingerne var et Fiskerfolk, der boede paa en Landtunge helt ude ved det aabne Hav, hvorfra de — ligesom i sin Tid de gamle Skibberupper — plaskede omkring i nære og fjerne